

Bruselj, 30. september 2016
(OR. en)

12807/16

CLIMA 132
ENV 630
ONU 110
DEVGEN 215
ECOFIN 866
ENER 345
FORETS 52
MAR 247
AVIATION 196

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj: generalni sekretariat Sveta

Datum: 30. september 2016

Prejemnik: delegacije

Št. predh. dok.: 12688/16 CLIMA 122 ENV 615 ONU 103 DEVGEN 209 ECOFIN 850
ENER 337 FORETS 46 MAR 241 AVIATION 192

Zadeva: Priprave na zasedanje Okvirne konvencije Združenih narodov o
spremembi podnebja v Marakešu (7.–18. november 2016)
– sklepi Sveta (30. september 2016)

V prilogi vam pošiljamo sklepe Sveta o pripravi na zasedanje UNFCCC v Marakešu (7.–18. november 2016), ki jih je Svet sprejel na 3486. seji 30. septembra 2016.

Priprave na zasedanje UNFCCC v Marakešu (7.–18. november 2016)

– sklepi Sveta –

Svet Evropske unije –

Pariški sporazum

1. POZDRAVLJA zgodovinski in ambiciozen rezultat, dosežen decembra 2015 v Parizu, ko je svet sprejel prvi resnično globalen in pravno zavezujoč sporazum, ki naj bi okrepil svetovne ukrepe, s katerimi se ob hkratni skrbi za trajnostni razvoj in prizadevanjih za odpravo revščine odzivamo na grozeče podnebne spremembe in ki vključujejo (a) omejitev povprečnega zvišanja temperature na svetovni ravni na precej manj kot 2 °C v primerjavi s predindustrijsko ravno in prizadevanja, da se temperatura ne bi povišala za več kot 1,5 °C v primerjavi s predindustrijsko ravno, (b) izboljšanje sposobnosti za prilagajanje na negativne učinke podnebnih sprememb ter (c) zagotavljanje, da bodo finančni tokovi podpirali razvoj v smeri nizkih emisij toplogrednih plinov in odpornosti na podnebne spremembe;
2. POUDARJA, da se EU in njene države članice zavzemajo za izvajanje vseh elementov uravnoteženega rezultata iz Pariza, med njimi sporazuma, pariškega sklepa Konference pogodbenic (1/CP.21) in načrtovanih nacionalno določenih prispevkov, OPOZARJA NA pomen hitrega povečanja števila podnebnih ukrepov nedržavnih akterjev iz akcijske agende Od Lime do Pariza, iz katere se je razvil svetovni program ukrepanja proti podnebnim spremembam, ter IZPOSTAVLJA, kako pomembno je izvajanje agende za trajnostni razvoj do leta 2030 in doseganje ciljev trajnostnega razvoja za uresničitev ciljev iz Pariškega sporazuma;

3. POZDRAVLJA dogovor v Svetu o ratifikaciji Pariškega sporazuma v imenu Evropske unije in prizadevanja vseh držav članic, da bi zagotovile hiter zaključek nacionalnih postopkov ratifikacije, SE STRINJA, da je v trenutnih okoliščinah primerno, da Unija deponira svojo listino o ratifikaciji do 7. oktobra 2016, ter POZDRAVLJA namero držav članic, da svoje listine o ratifikaciji deponirajo bodisi skupaj z Unijo bodisi čim prej po tem; IZRAŽA ZADOVOLJSTVO z mednarodnim političnim zagonom za čimprejšnji začetek veljavnosti Pariškega sporazuma leta 2016 ter dejstvom, da je veliko držav že deponiralo svoje listine o ratifikaciji, druge države POZIVA k čimprejšnji ratifikaciji ter ODLOČNO PODPIRA vključujoč pristop, s katerim bi zagotovili, da bi lahko vse pogodbenice še naprej sodelovale in polno prispevale k pripravi podrobnosti Pariškega sporazuma;

Nacionalno izvajanje in podpora mednarodnim partnerjem

4. ZNOVA POTRJUJE zavezo EU, da bo še naprej izvajala svoje podnebne politike v skladu s svojimi političnimi prednostnimi nalogami, med katerimi je tudi energetska unija, ter sprejela ambiciozne podnebne ukrepe za uresničitev načrtovanih nacionalno določenih prispevkov EU; POUДАРJA, da bo EU glede na najnovejše podatke dosegla svoj cilj za leto 2020, kar potrjuje dejstvo, da je bila raven emisij v letu 2014 za 24 % nižja kot v letu 1990; PONOВNO OPOZARJA, da EU in njene države članice že upoštevajo spremembo iz Dohe h Kjotskemu protokolu; OPOZARJA na regulativni okvir do leta 2030 iz sklepov Evropskega sveta iz oktobra 2014, del katerega je tudi zavezujoči podnebni cilj, da bo EU do leta 2030 zmanjšala domače emisije toplogrednih plinov za najmanj 40 % v primerjavi z emisijami iz leta 1990, ter v zvezi s tem POZDRAVLJA nedavne predloge Evropske komisije v sektorjih, ki niso vključeni v EU-ETS (raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF) ter uredba o porazdelitvi prizadevanj), ki so nadaljnji koraki v sklopu predloga za reformo sistema EU za trgovanje z emisijami;

5. vse pogodbenice POZIVA, naj sprejmejo politike in izvajajo ukrepe, s katerimi bodo dosegle nacionalno določene prispevke, naj začnejo načrtovanje projektov prilagajanja in izvajanje ukrepov ter zagotovijo, da bodo nacionalno določeni prispevki in projekti prilagajanja v celoti vključeni v njihove nacionalne načrte in strategije v vseh gospodarskih sektorjih; POUDARJA, da so EU in njene države članice zavezane, da bodo v sklopu nizkoogljičnega razvoja, odpornega na podnebne spremembe, še naprej izmenjevale izkušnje s partnerskimi državami in jih podpirale pri pripravi in izvajanju ambicioznih podnebnih politik; CENI prizadevanja držav, regij in nedržavnih akterjev za stroškovno učinkovitejše instrumente za zmanjšanje emisij, vključno z oblikovanjem cen ogljika, in POZDRAVLJA nadaljnja prizadevanja na tem področju;
6. OPOZARJA, kako pomembne so dolgoročne razvojne strategije o nizkih emisijah toplogrednih plinov, saj so instrument politike, ki zagotavlja zanesljivo pot k cilju, da bi v drugi polovici tega stoletja dosegli ravnotežje med globalnimi emisijami toplogrednih plinov iz antropogenih virov in njihovim odstranjevanjem v ponorih, ter POZDRAVLJA pobudo Evropske komisije za pripravo poglobljene analize gospodarskih, družbenih in okoljskih učinkov razvojnih usmeritev, skladnih z dolgoročnim ciljem omejitve dviga temperature iz Pariškega sporazuma, da bi tako pridobili podatke za politično razpravo med pripravljanjem strategij za razvoj z nizkimi emisijami toplogrednih plinov do sredine stoletja;
7. ZNOVA POTRJUJE, da so EU in njene države članice odločene povečati sredstva za podnebno financiranje kot prispevka k svetovnim prizadevanjem, na čelu katerih so razvite države, da bi zlasti državam v razvoju pomagali pri uresničevanju strategij posameznih držav v zvezi z blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje, zlasti kar zadeva nacionalno določene prispevke; ZNOVA POUDARJA, da bo imelo javno podnebno financiranje tudi v prihodnje pomembno vlogo; POTRJUJE, da bodo EU in njene države članice še naprej zagotavljale javna sredstva za podnebno financiranje ukrepov v zvezi z blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje; PRIZNAVA, da je zasebni sektor ključen vir podnebnega financiranja in drugih ustreznih naložbenih tokov; IZRAŽA ZADOVOLJSTVO, ker je Pariški sporazum odločno sporočilo zasebnemu sektorju, naj finančne tokove preusmeri v nizkoogljične naložbe, odporne na podnebne spremembe, in POTRJUJE svojo namero, da bo kmalu sprejel sklepe o podnebnem financiranju;

8. POZDRAVLJA pobudo za partnerstvo na področju načrtovanih nacionalno določenih prispevkov, ki naj bi jo začeli uresničevati na 22. zasedanju Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 22) v Marakešu;

Mednarodni proces

9. POUDARJA, da si morajo pogodbenice v skladu s Pariškim sporazumom za doseg dolgoročnega cilja omejitve dviga temperature prizadevati, da se čim prej preneha povečevanje emisij toplogrednih plinov na svetovni ravni, po uresnitvi tega cilja pa si bodo morale prizadevati za naglo zmanjševanje teh emisij, da bi bilo v drugi polovici tega stoletja doseženo ravnovesje med emisijami toplogrednih plinov iz antropogenih virov in njihovim odstranjevanjem v ponorih; OPOZARJA na cilj EU, da v okviru potrebnega zmanjšanja, ki ga morajo po mnenju Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC) doseči razvite države kot skupina, do leta 2050 zmanjša emisije za 80 do 95 % v primerjavi z letom 1990, ter POZDRAVLJA odločitev IPCC, da leta 2018 predstavi posebno poročilo o učinkih svetovnega segrevanja za več kot 1,5 °C nad predindustrijsko ravno in zadevnih globalnih usmeritev glede emisij toplogrednih plinov;
10. Z ZASKRBLJENOSTJO OPOZARJA na ugotovitve iz zbirnega poročila sekretariata Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja o skupnih učinkih načrtovanih nacionalno določenih prispevkov, ki trenutno niso zadostni, da bi dosegli dolgoročni cilj omejitve dviga temperature; v zvezi s tem IZPOSTAVLJA bistveni pomen cikla ciljev in okvira preglednosti iz Pariškega sporazuma; vse pogodbenice POZIVA, naj zasnujejo postopek pregleda stanja na svetovni ravni, ki bo ustrezal svojemu namenu ter pomagal spodbujati njihove ukrepe doma, svetovna prizadevanja in prostovoljno mednarodno sodelovanje ter s katerim bo ocenjen skupni napredek v smislu blaženja, prilagajanja in zagotavljanja sredstev za izvajanje v okviru uresničevanja namena tega sporazuma in njegovih dolgoročnih ciljev, ter POUDARJA pomen prizadevanj, da bodo za nacionalno določene prispevke vseh pogodbenic določeni isti časovni okviri;
11. pri tem PRIČAKUJE, da bodo Evropska unija in njene države članice dejavno sodelovale pri spodbujevalnem dialogu leta 2018, ki bo prva pomembna priložnost za pregled skupnih prizadevanj pogodbenic v zvezi z napredkom pri izpolnjevanju dolgoročnega cilja omejitve dviga temperature iz Pariškega sporazuma;

12. OPOZARJA na zavezo EU in njenih držav članic, da bodo okrepile sodelovanje in konkretne skupne ukrepe s partnerskimi državami v skladu z akcijskim načrtom za podnebno diplomacijo za leto 2016;

Cilji za Marakeš

13. PODPIRA pobude prihodnjega maroškega predsedstva COP/CMP pred in med COP 22, s katerimi naj bi zagotovili, da bo konferenca uspešna za vse pogodbenice;
14. POUDARJA, da bo COP 22 v Marakešu konferenca pogodbenic o ukrepanju in izvajanju, na kateri bi morali pokazati, da si svet še naprej prizadeva za ambiciozno podnebno ukrepanje, med drugim z doseganjem znatnega napredka pri oblikovanju delovnega programa za pripravo podrobnih pravil Pariškega sporazuma v skladu s sklepom 1/CP.21 ter s pripravo na uravnoteženo izvajanje vseh določb sporazuma, ki zajemajo blaženje, prilagajanje in sredstva za izvajanje ter podporo, pri tem pa OPOZARJA na ključno vlogo imenovanih teles iz konvencije;
15. ZAVZEMA SE, da bi na COP 22 opravili uspešen pregled Varšavskega mednarodnega mehanizma za reševanje vprašanj izgube in škode ter odbora za prilagajanje, kar bi jima omogočilo, da učinkovito in uspešno nadaljujeta delo, ter POZDRAVLJA napredek pri ustanavljanju pariškega odbora za krepitev zmogljivosti (PCCB), zlasti dogovor o opredelitvi njegovih nalog, ter pobudi o krepitvi zmogljivosti za preglednost;
16. Z ZADOVOLJSTVOM UGOTAVLJA napredek, ki so ga pogodbenice dosegle v prizadevanjih za preglednejše poročanje o svojih blažilnih ukrepih, Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE naslednji krog večstranskih postopkov za ocenjevanje in spodbujevalno izmenjavo stališč v skladu s konvencijo iz Marakeša ter POUDARJA, kako pomembne so te dejavnosti za usmerjanje priprave enotnih načinov, postopkov in smernic okvira za zagotavljanje preglednosti in smernic o odgovornosti iz Pariškega sporazuma;

Ukrepi pred letom 2020 in globalni program podnebne ukrepanja

17. POUDARJA, da si morajo vse pogodbenice prizadevati za okrepitev ukrepov pred letom 2020; POZDRAVLJA proces odkrivanja priložnosti, ki bo omogočil določitev višjih ciljev za blaženje pred letom 2020 na področjih z veliko možnostmi za blažitev, ter uvajanja politike najboljše prakse pri blaženju in uspešnih tehnologij, med drugim afriške pobude za obnovljive vire energije, svetovne konvencije županov za podnebje in energijo, misije za inovativnost, koalicije za podnebje in čisti zrak, pobude za zavarovanje podnebne tveganja ter pobude za podnebno tveganje in sisteme zgodnjega obveščanja; prav tako POZDRAVLJA proces za izboljšanje razumevanja, izvajanja in spodbujanja ukrepov prilagajanja, krepitev odpornosti in manjšanja ranljivosti;
18. POUDARJA, da so za doseganje ciljev iz Pariškega sporazuma pomembni večstransko sodelovanje na podlagi konvencije ter prostovoljni in kooperativni ukrepi na podlagi globalnega programa podnebne ukrepanja, tudi ukrepi podnacionalnih organov, mest, podjetij in civilne družbe; POUDARJA tudi, kako pomembno je zagotoviti, da je politična pozornost stalno usmerjena v možnosti z velikim potencialom za blaženje in prilagajanje, kar je mogoče doseči s povezovanjem postopkov strokovnega pregleda z rednimi dogodki na vmesnih zasedanjih in letnimi dogodki na visoki ravni na prihodnjih konferencah pogodbenic do leta 2020, pa tudi potreba po ožji usmerjenosti strokovnih sestankov, ki jih je treba jasneje povezati s konkretnimi pobudami iz globalne agende za podnebno ukrepanje; hkrati Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE dogodek na visoki ravni med COP 22, s katerim naj bi spodbudili izvajanje najboljših praks, političnih možnosti in ukrepov;
19. SE ZAVEDA, da bi bilo treba k dejavnejšemu ukrepanju pred letom 2020 prispevati s sredstvi za izvajanje, med drugim financami, razvojem in prenosom tehnologije ter krepitvijo zmogljivosti, ki bi bila namenjena zlasti državam z najmanj zmogljivostmi ali posebej ranljivim državam, PRIČAKUJE, da bodo med spodbujevalnim dialogom na COP 22 ocenili napredek ter priložnosti za zagotavljanje podpore in ugodnega okolja, in PONOVRNO OPOZARJA na odločenost EU in njenih držav članic, da zagotovijo napredek na področju človekovih pravic in enakosti spolov v okviru podnebnih sprememb;

Drugi procesi

20. Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE, da bo v skladu z mandatom Sveta na prihodnjem, 28. sestanku pogodbenic Montrealskega protokola (MOP 28), ki bo od 8. do 14. oktobra 2016 v Kigaliju, sklenjen ambiciozen sporazum na podlagi tega protokola, s katerim naj bi omejili porabo in proizvodnjo fluoriranih ogljikovodikov, kar je pomemben prispevek k blažitvi podnebnih sprememb;
21. v skladu s stališčem Unije, kot ga je določil Svet, PODPIRA prizadevanja Mednarodne organizacije civilnega letalstva in sprejetje globalnega tržnega ukrepa na prihodnji skupščini te organizacije (od 27. septembra do 7. oktobra 2016) kot prvega prispevka sektorja letalstva k nadaljnjim svetovnim prizadevanjem za blaženje ter POUDARJA, da je treba zagotoviti okoljsko skladnost in se med drugim izogniti dvojnemu štetju;
22. Mednarodno pomorsko organizacijo POZIVA, naj se še naprej posveča blaženju emisij toplogrednih plinov iz mednarodnega pomorskega prometa ter tako prispeva svoj delež k svetovnim prizadevanjem za blaženje.